

maa gøre, at Ligevægten kan genoprettes." Se, dér har det ærede Medlem jo i en Nøddeskal Indholdet af den Betragtning, som jeg har gjort mig til Talsmand for. De økonomiske Forhold udøver et haardt Pres paa de enkelte Individuer. Dette maa man erkende, og dette maa man bøje sig for, og før dette opnaas, kan Ligevægten mellem Tilbud og Efterspørgsel ikke opnaas. Det ærede Medlem skulde fæste sig ved den Betragtning, som her er fremført, og som er rigtig, og jeg skulde tro, at det ærede Medlem vil have saa meget lettere derved, som han blandt Underskriverne paa disse Udtalelser vil finde nære Partifæller, det ærede Medlem af dette høje Ting Hr. Borgbjerg og den ærede Formand for den socialdemokratiske Gruppe i Landstinget, Hr. C. C. Andersen. Det er nære Partifæller af det ærede Medlem Hr. Stauning, som deler denne min Opfattelse, og den burde det ærede Medlem Hr. Stauning søge at tilegne sig.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch, som jo altid stærkt opholder sig ved teoretiske Betragtninger, som han udformer ved sit Skrivebord, havde regnet ud, hvad tabte Arbejdsdage under den nuværende Arbejdsløshedstilstand vilde komme til at koste, og han var naaet til Tallet 400 Mill. Kr. aarlig, tror jeg det var. Ja, det er muligt. Nu er det jo altid et Spørgsmaal, hvad en tabt Arbejdsdag er værd, det beror jo paa Værdien af det Arbejde, som, hvis det havde kunnet skaffes, vilde være blevet udført paa denne Dag, og derom kan det ærede Medlem jo formentlig ikke have nogen som helst Mening, og derfor kan man heller ikke tillægge denne hans Udregning nogen som helst Vægt. Men vi kan selvfølgelig alle blive enige om at erkende, at det er en meget beklagelig Tilstand, hvori vi befinder os herhjemme, i Lighed med, hvad Tilfældet er i en hel Række andre af Europas Lande. Det er saare sørgeligt, at adskillige Tusinder Borgere i dette Land, som gerne vil arbejde og er rede til at udføre Arbejde, ikke kan faa saadant. Men jeg synes, at i Stedet for i den Grad, som det ærede Medlem Hr. Stauning gør det, at male en vis Person paa Væggen, kunde man dog ogsaa have Blikket aabent for de Lyssider, som den hele Udvikling synes at frembyde. I alt Fald viser der sig dog en betydelig Nedgang i Tallet af arbejdsløse i 1923 i Januar Maaned sammenlignet med det Tal, vi var naaet op paa i 1922, og der synes dog ogsaa, hvad Ugetilgangen angaar, at være en Bedring, som tyder paa,

at vi ret snart har naaet Maksimumstallet og tør gøre os Haab om, at det kommer til at gaa den modsatte Vej.

Jeg skal slet ikke komme ind paa den hele almindelige Betragtning, som det ærede Medlem Hr. P. Munch gjorde sig til Talsmand for. I det hele taget har jo den Forhandling, der her er ført, haft Karakteren af et politisk Allehaande, som ikke frister stærkt til at gaa i Enkelt-heder i Besvarelsen af de Indlæg, som fra de ærede Oppositionsordføreres Side er fremsat. Men naar det ærede Medlem Hr. P. Munch hævder, at den Holdning, man fra Regeringens Side har indtaget overfor Arbejdsløshedsunderstøttelsen, har været meget uheldig, og at Arbejdsløshedsloven er anvendt uheldigt, saa ved jeg ikke, hvad det er, det ærede Medlem sigter til. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at Understøttelsen skulde gøres væsentlig højere, eller om det ærede Medlem mener, at der skulde have været aabnet en videre Adgang til ekstraordinær Understøttelse end den, der er blevet givet. Nu siger det ærede Medlem, at det er urimelig store Fordringer, der stilles til Arbejdsløsheden i et Fag, for at der skal aabnes Mulighed for at faa ekstraordinær Understøttelse, man kræver helt op til 20 pCt. Arbejdsløshed, før den ekstraordinære Hjælp kan ydes. Det beror virkelig ganske paa Karakteren af Arbejdsløsheden i det vedkommende Fag. Der er Fag, som har en Arbejdsløshedsprocent paa 20 og derover, og som man dog ikke kan erkende har nogen Adkomst til at komme i Betragtning ved Tildeling af ekstraordinær Hjælp, simpelt hen af den Grund, at den Arbejdsløshed, de for Tiden har, ikke kan siges at være af en kriseagtig Karakter, idet den ikke er væsentlig større, ja, endogsaa mindre, end den, man i vedkommende Fag normalt har haft i normale Aar, medens andre Fag, hvis Arbejdsløshedsprocent ligger væsentlig, ja, langt under 20, kan, i Sammenligning med Arbejdsløsheden i normale Aar gennem Aarene 1910—13 paa samme Tid af Aaret, have en Arbejdsløshed, som maa siges at være af en kriseagtig Karakter og derfor at berettige dem til at faa Hjælp. Jeg tror ikke, det ærede Medlem i tilstrækkelig Grad har sat sig ind i, paa hvilket Grundlag det er, saa danne Afgørelser træffes, thi saa vilde det ærede Medlem ikke have kunnet udtale sig, saaledes som han her har gjort.

Naar det ærede Medlem endvidere siger, at naar den ekstraordinære Hjælp unddrages saa mange Fag, flytter man derved Udgiften